

A Pápai Fonoda élenjáró békeharcosai

Alábbi képeinken a Textilkombinát versenytárs üzemének legkiválóbb dolgozóit mutatjuk be:

Horváth Mária előfónó, aki márciusban átlagosan 125 százalékra teljesítette normáját.

Radics Antal vasesztergályos a Kongresszusi Héten bevezetett újításával 673 százalékot ért el. Május 1. tiszteletére vállalta, hogy 255 százalékos ártárgyteljesítményt 270 százalékra emeli. Jelenleg 399 százalékos teljesítménnyel dolgozik.

Bóka Rózsa, a Pápai Fonó egyik legjobb békealírásgyűjtője. A kép azt a jelenetet ábrázolja, amikor Kenyeres Irénnel aláírta a békevet, miután elbeszélgettek arról, hogy a békét csak jobb munkával lehet megvédeni.

Császár Gyula satahánovista kártozó, aki jelenleg 28 gépen dolgozik.

OMLIK A FAL...

Szeged határán nézem a várost,
pihegő teste, izma feszül.
Büszke örömben félve vigyázom:
Tito mereszt rá véres szemét.

Mint ő a vártán, mindent belátok,
túl a pipázó gyárak előtt
sarjad az őszi, tiszta vetésünk,
friss, üde zöldön síklik a szem.

Nekiunk terem már dúsan a búza,
ám odaát a Bácska sovány...
Szerbián ott ül a dögkeselyű,
s esblőgő vérben nézi magát.

Gyűlik a szívben a hosszú vad árja,
nincs kegyelem, ha sujt az ököl.
Jugoszláv testvér börtöne rácsát
döngeti már és omlik a fal.

Áttör a hír a börtönök rácsán,
s jajszavuk ize oly keserű:
„Jó lovunk nincs, csupa rozsdás ekénk,
s Tito magát még vetni sem ad.”

Tavaly is áttört börtönök rácsán
csontos parasztok fájó szava.
Sóvárgó szemmel nézték kalászuink,
nézték, hogy nálunk kombájn arat.

Dehát a gyilkos epéjét rágta
főlelem s gyáva gyűlölete,
s Bácska határán fegyverek öleik,
Tito sokukra ráltövezt.

LÓDI FERENC.

NŐI MŰVEZETŐK AZ ÚJSZEGEDI KENDERSZÖVŐBEN

A felszabadulás mindannyiunk életében döntő fordulatot jelentett. A mult szomorú emlékei, a munka nélkülség, vagy a fizetetlen túlórázások, nyomor, éhezés helyébe szebb, boldogabb munkaséletemet hozott.

A multban a munkások azért, hogy családjuknak a legszükségesebb élelmet biztosítsák, napi 14–16 órát dolgoztak, eladták munkacerejükét a tőkésnek olyan kevés összegért, amelyből csak nyomorogni tudtak. Természetesen ilyen körülmények között tanulásról, szakmai képzésről szó sem lehetett. Idejük, de pénzük sem volt hozzá. A nőket még jobban elnyomták. Az uralkodó osztály elve az volt, hogy a nők gyengébb testalkatuknál fogva fizikailag és szellemileg is alacsonyabbrendűek a férfiaknál. Ezt a téves elméletet még ma is megtalálhatjuk egyes dolgozóknál, mint a mult rendszerből ránk maradt és még teljes mértékben ki nem nevelt csökevények egyikét.

A felszabadulás után megváltozott a munkások helyzete. Saját gyáraikban dolgozhatnak és örömmel dolgoznak. Így vált becsület és dicsőség dolgává a munka. Megváltozott a nők helyzete is. A Párt

segítségével, Alkotmányunk elve alapján a nők is bekapcsolódhattak még fokozottabb mértékben a munkába s a számukra eddig elérhetetlen álmot teljesült: tanulhatnak.

A dolgozó nők

többsége be is bizonyította, hogy megállja a helyét a munkában és a tanulásban is.

Az Újszegedi Kenderszövő Vállalatnál eddig férfi művezetők voltak, csupán egyetlen női művezető dolgozott az üzemben. Ma már 14 női művezető került ki az üzemi dolgozói közül. Dolgozóitársaik szeretettel és megbecsüléssel veszik körül őket, talán éppen azért, mert néhány héttel ezelőtt még mellettük, a gépeken dolgoztak.

Horváth Zs. Márta

a felszabadulás előtt keveset foglalkozott szövéssel. Tanulni egyáltalában nem tanulhatott. A felszabadulás után megváltozott az ő helyzete is. Jelenleg általános iskolai tanulmányait végzi, jó munkája jutalmaként most segédművezető lett, ősszel pedig a Textiltanulmányon tanul tovább. Látja a nagy változást a művezetők és a se-

gédművezetők viszonyában is. A multban a mesterek csak éppen annyit adtak át tudásukból, amennyi a munka elvégzéséhez elengedhetetlenül szükséges volt. Ma a főművezetők mindentben segítik őket, a céljuk az, hogy mielőbb a segédművezetők is gyakorlati tudással rendelkezzen, jó művezetők váljanak.

Hévisi Margit

a multban kisüzemben dolgozott. Ott tanulta meg a szakmát.

— 1948-ban kerültem ide, a gyárba. Tavaly májusban résztvettem négyhónapos művezetői tanfolyamon, ezután, mint áruellenőr dolgoztam. Két hónapja vagyok művezető. Remélem, hogy az iskolán szerzett elméleti tudásomat a gyakorlatban is helyesen fogom felhasználni, minden munkatársam érdekében. A Párt bízott bennem, amikor iskolára küldött és én méltó akarok lenni erre a bizalomra.

Borka Erzsébet

a felszabadulás előtt kórházban, háztartásban dolgozott. Különösen rossz emlékei vannak a „naccságkál” eltöltött időkről. Hajnali négy órától este tízig dolgozott, így nem volt alkalma a tanulásra. A felszabadulás után a Mezőhegyesi Állami Gazdaságban helyezkedett el, ahol már nem kellett a „naccságkál” szeszélyeit túrni. Az üzembe ifjú szövéstanulóként került.

— A DISZ-szervezet munkájába aktívan bekapcsolódtam — mondja. — A tagság beválasztott a vezetőség tagjai közé. Majd elvégeztem hathetes szövő- és továbbképző szaktanfolyamot. Jelenleg 8 hónapos művezetői tanfolyamon tanulok. Szeretem a szakmámat. Sok változatos és érdekesség van benne. De örömmel dolgozom azért is, mert tudom, hogy a békeért a munkáid mellett is kell harcolnom. Minden erőmmel és tudásommal arra törekszem, hogy Rákosi elvtárs útmutatása nyomán még jobb, még tökéletesebb munkát végezzek. Boldog vagyok, hogy jó munkáimért azt a nagy megtiszteltetést is kiérdemeltem, hogy december óta a Párt tagjelöltjei közé tartozom. Még jobb munkát akarok végezni s ennek érdekében tovább képezem magamat. Ősszel másfél éves technikumon tanulok tovább.

Békeívek az egyetemen

Dolgozó népünk továbbra is igér nagy lelkesedéssel írja alá a békeíveket. Tiltakoznak az amerikai háborús uszítók provokációi ellen és követelik, hogy kössön az öt nagyhatalom békeegyezményt. Ez a követelés élénk visszhangra talált az egyetem falán belül is, hiszen már ott is a dolgozók gyermekei tanulnak, akik tudják, mit adott nekik a népi demokrácia: szabadságot, jólétet és gondtalan, tanulási lehetőséget. Ezt akarják megvédeni, ezért harcolnak a békeért.

★

A Szerves Kémiai Intézet egyike tanterméből első éves gyógyszerész-hallgatók jönnek ki. Köztük van Kovács István is, az évfolyam tiltakára. Nemcsak aláírta a békeívet, de ő maga is a békealírásgyűjtők közé tartozik.

— Boldogan végzem ezt a munkát — mondja. — A felszabadulás tette lehetővé álmaim megvalósulását. Apám igen szegény volt és a multban nem nyílt lehetőség számomra a tanuláshoz. Laboránsnak mentem és 11 évi laboránskodás után most a népi demokráciában érhettem el, hogy továbbtanuljak. Ezt az új életet minden erőmmel meg akarom védeni.

★

A fizikai laboratóriumban első éves orvostanhallgatók gyakorlata folyik. Fehérkötényes lányok és fiúk hajolnak a kísérleti szerek fölé. A szűnethet azonban jut idő arra is, hogy a népi demokrácia elbeszél, gessenek velük s a hallgatók aláírassák a békeívet.

— A népi demokrácia biztosította számomra a zavartalan tanulást — meséli aláírás közben Halász József. — Havi 325 forint ösztöndíjat kapok és én igyekszem, hogy jó tanulással szolgáljak rá erre, de egyben növeljem is vele a békeívek erejét.

Hasonlóan beszél Pécsi Zoltán is: — A multban én sem tudtam tanulni. A felszabadulás után a dolgozók iskolájában szereztem meg az érettséget és most arra törekszem, hogy az egyetemen is jó tanulással erősítem a békétábrót.

★

Az Április 4-üta elején az egyik főemeleti ablaksoron finom ételszag árad az utcára. Az egyetemi menzáról jön a jó illat s benne a teremben, hófehér vaszőrvásonnal borított asztaloknál, vidám beszélgetés közben esznek az egyetemisták. A beszélgetés közben szó esik a békealírásgyűjtésről is. Horváth István, a III. éves gyógyszerészhallgatók tiltakára örömmel magyarázza:

— Évfolyamunkon igen szépen haladt a békealírásgyűjtés. Különösen Gábris Gabriella, a békebizottság elnöke végez jó munkát. Mindenki aláírta már a békeívet, a betegetek pedig a lakásukon keresik fel.

★

A békealírásgyűjtés még nem ért véget. Minden öntudatos egyetemi fiatalnak éppenúgy, mint az ország minden dolgozójának aláírásával is be kell bizonyítania, hogy harcos híve békének megvédésének.

Siska Gábor,
gyógyszerész hallgató.

A kedvező idő kihasználásával gyors ütemben fejezzük be a vetési munkákat

A járáskor versenyében változatlanul a csongrádi jár az élen

A tavaszi mezőgazdasági munkák végzésének üteme az elmúlt héten is fokozódott a megyében. A tavaszi vetési terv teljesítésében a termelőszövetkezeti csoportok járnak az élen. Igen sok termelőcsoport befejezte már a tavaszi vetést, elvetette a kukoricát is.

A megye átlagosan a mult hét szombatjára 66,7 százalékra vetette el a tavaszi növényféléseket, azóta ez a százalékarány emelkedett. Azonban még mindig lemaradás mutatkozik a zab és a takarmányrépa vetésében.

Mindkettőnél pedig már lejárt a vetési határidő. A helyi tanácsok, mezőgazdasági osztályok és különösen a helyi DÉFOSZ-szervezetek a versenymozgalom további kisleítésére törekedjenek a lemaradások behozása érdekében. A nyilvános versenytárgyalás nagyban növeli az eredményeket. Egyénileg dolgozó parasztjaik között is már szép számmal vannak olyanok, akik befejezték a vetést. Összintávan Bodó Gáspár 7. Deszken ifj. Kis György 5. Szatymazon Kormányos Mihály dolgozó paraszt fejezte be a tavaszi vetést.

Balástyán Csányi József 10 holdas dolgozó paraszt már a gyapotot is elvetette.

Népszerűsítsék a községek ezeket a dolgozó parasztokat, hogy példájuk követése révén a többi dolgozó paraszt is törekedjék a községben a vetés minél előbbi befejezésére.

A járáskor közötti versenyben változatlanul a csongrádi járás jár az élen.

A járás dolgozó parasztjai a tavaszi vetési tervet 84 százalékban teljesítették. A szentesi járás 75, a szegedi járás 60, a makói járás 59 százalékban teljesítette a vetési előírányzatot a mult szombatig.

Hiba van még mindig a verseny

szervezése körül. A versenynek irányítói ugyan a helyi tanácsok, a mezőgazdasági osztályok is, de a verseny gazdájának a DÉFOSZ-nak kell lennie.

A tszcsk közötti versenyben a szegedi Tánácsos-termelőszövetkezet jár az élen. De jó eredményt ért el a szegedi Alkotmány, a vásárhelyi Marx, Szántó Kovács és Tánácsos-termelőcsoport is.

Nem mutatnak jó példát az egyénileg dolgozó parasztoknak a sóványházi Zója-termelőcsoport dolgozói. Ebben a csoportban a versenymozgalom igen gyenge. A versenyzottság csupán papíron működik. A vásárhelyi Alkotmány-termelőcsoportban elhanyagolják a munkaszervezést. E két csoportban gyengén is halad a tavaszi munka. Az egész megye területén szépen fejlődnek az őszi kalászosok, de gyors fejlődésnek indultak a tavaszi kalászosok is. Ezeket a kalászosokat sásolni nem szabad.

Mégis előfordul több helyen, hogy sásolják, jószágokkal legeltetik a kalászosokat. Különösen az osztályellenség, a kulákság igyekszik a kalászosok sásolásával veszélyeztetni idej jó termésünket. Macsán Antal csanádi kulák mintegy 120 négyszögöl búza és ősziárpa vetését egészen a tövig lekaszálta. Fodor Sándor Szentes D. oldali kulák egy hold búzáját vágta le. A mezőőrök, dűlőfelügyelők és

minden versenyben álló egyénileg dolgozó paraszt tartsa kötelességének, hogy ezeket a kulákokat teleplezze és feljelentse.

Az osztályellenség elen vívott harc útján, a versenymozgalom tovább szélesítésével és a még fokozottabb ellenőrzéssel lehetővé kell tenni a megyében, hogy ezen a héten vetési előírányzatunk teljesítését növelni tudjunk.

Párosversenyek az építkezések között

A Szegedi Magasépítési Vállalatnál igen jól halad a hosszulejratú versenyszerveződések megkötése. A versenyszellem további felindítése érdekében párosversenyek indultak meg az egyes építkezések

között. A Dóm-téri építkezés dolgozói például párosversenyre hívták ki a gedói építkezés dolgozóit. Ugyancsak párosverseny indult a Keramit műszáritó és a Paprikabeváltó építkezések között.

ELŐRE IFJÚSÁG

Tanuljunk tovább az Építőipari Technikumban

Jövő év szeptemberében négy új első osztállyal nyílik meg az Építőipari Technikum. Olyan fiatalok jöjjenek az építőipari pályára, akik szeretik a számolást és a rajzot, hivatást éreznek erre a pályára.

Ismereteseik minden dolgozó előtt azok a hatalmas építkezések, amelyeket fejlődésünk során eddig elértünk. Ezek az építkezések gondosan elkészített tervek alapján készülnek. A tervek a tervezőirodáknak készítik és ezek alapján történik a kivitelezés. Itt található meg az Építőipari Technikumból kikerült technikusokat, akik a legközelebbiekben veszik ki részüket a szocializmus építéséből.

Négy év múlva, amikor végeznek a technikusok, oklevelet kapnak és azután szabad előttük az út, rengeteg lehetőség között választhatnak. Építési vállalatoknál elhelyezkedhetnek mint műszaki rajzoló, majd kellő gyakorlat után mint főépítészvezető mellé beosztott műszaki előadók útjait vonalon dolgozó technikusok nyerhetnek beosztást.

Ugyancsak építkezési vállalatoknál, mint felmérő, elszámolási rajzok készítői, normalszámolások műszaki felülvizsgálói, anyagelosztással, anyagszállítás vezetésével foglalkozó műszaki vezetők, a munka ellenőrzésével foglalkozó technikusok, gyakorlat után pedig mint építésztervezők, később, mint építésztervezők működhetnek.

A tervezőirodákban először gyakorlott tervezők mellé osztják be őket s fokozatosan fejlődve tervezői beosztásba kerülnek. Az épületek szerkezetének méretezési kérdéseivel foglalkozó statikus tervezők mellett elajánlhatják a vasbetonszerkezetek méretezését és tervezését s így önálló vasbetontervező statikusokká válhatnak.

A technikumon elvégzése után továbbtanulhatnak a Műszaki Egyetem építész-mérnöki karán. Akik az ipar valamelyik területén elhelyezkednek, az Állami Műszaki Főiskola építészeti tagozatán esti tanúással képezhetik tovább magukat. Így azután mérnökök, főépítészvezetők, főmérnökök, műszaki osztályvezetők válhatnak belőlük. Az Építőipari Technikum szeretettel várja új tanulóit, azokat, akik ki akarják venni részüket abból a hatalmas építőmunkából, mely most az öt éves tervben reánk hárul.